

Plzeň, 2015 M. Adámek

Dávka

- □ Je definována jako poměr střední energie dE, která byla předána ionizující látce o hmotnosti dm, a to dle vztahu:
  - D = dE/dm
- Zjednodušeně lze říci, že dávka, která byla absorbovaná, je energie absorbovaná v jednotce hmotnosti látky, která byla ozářená, v určitém místě. Jednotkou je gray (1 Gy) s rozměrem [J/kg]. Dávka zohledňuje pouze fyzikální účinky, nikoli účinky biologické.
- Přirovnání: absorbovaná dávka 10 Gy způsobí akutní nemoc z ozáření. Pro muže o hmotnosti 80 kg to představuje energii 800 J. Sklenice vody o objemu 3 dcl se touto energií ohřeje o 0,6 stupně C.).

Dávkový příkon

Je definován jako přírůstek dávky za jednotku času.
 Udává se v Gy za sekundu [Gy/s]. V praxi je však více používáno jednotky nižší – µGy/h.

Dávkový ekvivalent

- $\blacksquare$ Stanovuje se ze vztahu: H=D.Q.N
- □ kde D je absorbovaná dávka v Gy,
- Q tzv. jakostní faktor (v podstatě to samé jako konverzní faktor příjmu)
- N součin ostatních modifikujících faktorů. N se v současné době doporučuje pokládat N=1. Jednotkou ekvivalentní dávky je sievert (Sv). V praxi je spíše využíváno jednotek podstatně menších mSv či µSv.

Dávkový ekvivalent je biofyzikální veličinou, která vedle fyzikálních účinků zohledňuje i biologický účinek záření. Vyjadřuje podíl množství absorbované energie v jednotce hmotnosti určité látky, a to v závislosti na daném druhu ionizujícího záření.

Příkon dávkového ekvivalentu (PDE)

- □ Definuje se jako dH/dt. Čili změna dávkového ekvivalentu za jednotku času. Jednotkou je Sv/h.
- Přirovnání: hrubým odhadem lze říci, že materiál s aktivitou 300 Bq nás ozáří dávkovým ekvivalentem 10 μSv (záleží však na druhu záření).

Efektivní dávka

□ Je dána součtem vážených středních hodnot ekvivalentních dávek v různých tkáních lidského těla. Značí se písmenem E. Jednotkou je sievert (Sv).

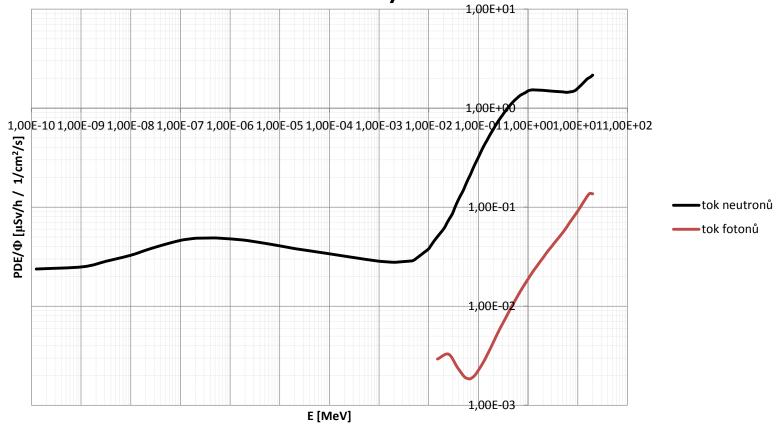
Aktivita

Množství radioaktivní látky je charakterizováno aktivitou. Aktivita je dána počtem radioaktivních přeměn v látce vztažený na jednotku času. Jednotkou aktivity je 1 Bq (jeden Becquerel) s rozměrem [s⁻¹]. Označuje se A.

Konverzní faktor příjmu

- Koeficient udávající efektivní dávku připadající na jednotkový příjem. Udávány jsou konvenční hodnoty faktorů příjmu požitím a vdechnutím.
- Převádí příjem daného radionuklidu vyjádřený v aktivitě [Bq] na hodnotu v Sv. Označuje se písmenem h [Sv/Bq].

 Konverzní faktor přepočtu neutronového toku na velikost obdržené dávky

- Obrázek zobrazuje konverzní faktory přepočtu neutronového a fotonového toku na velikost obdržené dávky, kde PDE představuje příkon dávkového ekvivalentu, Φ hustotu toku částic a E energii částic.
- Jak lze z obrázku vidět, při energii 100 keV hodnota obdržené dávky od toku neutronů značně přesahuje hodnotu obdržené dávky od toku fotonů – expozice lidského organismu neutrony je nebezpečnější.

Biologické účinky radiace a ochrana proti nim

- Radiace emitovaná radioaktivním materiálem či produkovaná radiačním zařízením v případě styku s lidským tělem škodlivě působí na živé tělesné tkáně
- Účinky radiace jsou různorodé, mohou být dočasné,
  ale i velmi závažné
- □ Jedná se například o:
  - zkrácení délky života, snížení tělesné obranyschopnosti proti nemocem, výskyt šedého zákalu, leukémie či různých typů rakovin a poškození vyvíjejícího se plodu

Biologické účinky radiace a ochrana proti nim

- Rozsah poškození závisí na výši obdržené dávky
- Následky jsou dosti individuální
- Lokální ozáření vs. ozáření celého organismu
- Vnitřní ozáření
  - Alfa, beta částice velmi nebezpečné jejich energie se transformuje do citlivých tkání
- □ Vnější ozáření
  - Limitováno dobou expozice, vzdáleností od zdroje radiace a konečně stíněním

Biologické účinky radiace a ochrana proti nim

 X-paprsky a gama záření o vysoké permeabilitě a pronikavosti mohou nebezpečně, až smrtelně působit na celé tělo, a to jak zvenku, tak zevnitř

 Z těchto důvodů je důležité okolí zářičů a radioaktivních materiálů náležitě chránit, a to pomocí účinných radioaktivních chráničů a stínění

Biologické účinky radiace a ochrana proti nim

- Orgány a tkáně můžeme dělit podle relativní citlivosti na ionizující záření na:
  - velmi citlivé (gonády, mléčné žlázy, kostní dřeň)
  - citlivé (plíce a kůže)
  - středně citlivé (štítná žláza, oko)
  - málo citlivé (mozek, nervový systém, končetiny)

Biologické účinky radiace a ochrana proti nim

- Okamžité účinky podle ekvivalentí dávky jsou nejlépe prostudovány, vzhledem k individuální citlivosti na ionizující záření musíme však níže uvedené ekvivalentní dávky brát jako orientační.
  - nad 250 mSv zjistí se změny krevnéího obrazu při laboratorním vyšetření
  - nad 1 Sv lehká nemoc z ozáření (únava, nespavost, zažívací problémy)
  - od 2 až 3 Sv střední nemoc z ozáření (poškození kůže, oční čočky apod.)
  - od 4 až 5 Sv těžká nemoc z ozáření (úporné bolesti, odpor k jídlu)

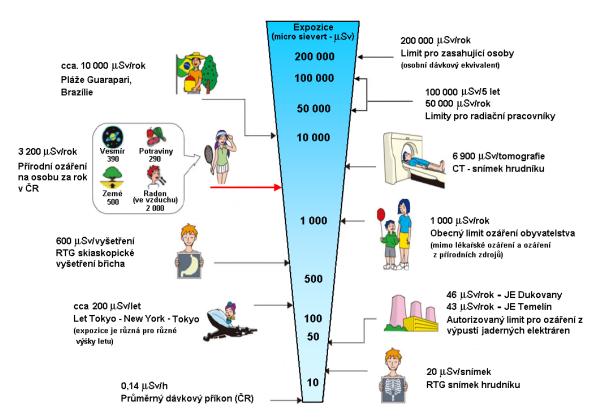
Biologické účinky radiace a ochrana proti nim

□ Pozdní účinky

Mohou se projevovat po letech ve formě např. nádorových onemocnění a leukémie. Statisticky byly tyto účinky prokázány např. u horníků v uranových dolech a u kterých se v pozdějším věku projevilo ve zvýšené míře onemocnění leukémií.

Příklady některých expozic ionizujícímu záření včetně limitů platných v ČR

Jednotky: μSv

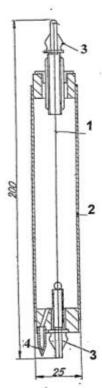

- □ Detektory neutronového toku:
  - Neutrony nelze detekovat přímo (nulový elektrický náboj – neionizují prostředí)
  - Nutno využít některých jiných reakcí
    - $\blacksquare$ (n, α) reakce na boru
    - (n,f) reakce na ²³⁵U nebo ²³⁹Pu
    - (n,γ) reakce na Rh, Ag, V a dalších prvků vedoucí k tvorbě umělých radioisotopů

- □ (n,α) reakce na boru
  - Vznik nabitých částic a, které ionizují plynovou náplň detektoru
- □ (n,f) reakce na ²³⁵U nebo ²³⁹Pu
  - Vznik štěpných produktů vlivem štěpení vysoké energie (lze jednoduše rozpoznat od ostatních druhů záření)
- (n,γ) reakce na Rh, Ag, V
  - Nabité částice β vznikají až cestou radiačního záchytu
  - Okamžitě vzniká γ
  - Nutné použít izotopy s krátkým poločasem rozpadu

- Z hlediska činnosti vnějšího vyhodnocovacího obvodu lze detektory rozdělit:
  - Přístroje pulzní, kde jednotlivé detekované neutrony se registrují individuelně a četnost těchto pulsů udává velikost neutronového toku
  - Přístroje proudové, kde se vyhodnocuje výsledný ionizační proud, který je úměrný neutronovému toku

- Čidla (detektory) neutronového toku se provádí ve tvaru válcovité komory, jejíž plášť obvykle tvoří jednu elektrodu a v její ose je koaxiálně a izolovaně umístěna druhá válcová elektroda menšího průměru (eventuelně přímo drát)
- Tento celek je umístěn do hermetického pouzdra,
  které zajišťuje stálost plynové náplně
- □ Elektrody jsou kovové, vodivé (nerezavějící ocel)

Obr. 18 Konstrukce proporcionálního počítače s náplní BF₃

- 1- kladná elektroda (kolektor)
- 2- záporná elektroda (plášť)
- 3- isolátory počítače
- 4- plnící otvor počítače

- Pro plynovou náplň se užívají různé plyny, jako vodík, helium, dusík, argon, kysličník uhličitý i jiné, nebo přímo plyn obsahující citlivou látku jako je BF₃ nebo helium ³He
- Tlak plynové náplně může v závislosti na druhu plynu, rozměrech komory a celkovém fyzikálním návrhu detektoru nabývat hodnot od deseti do stovek kPa

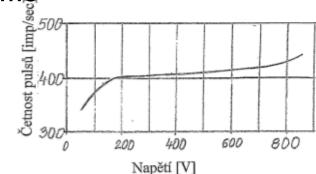
- Proporcionální počítač plněný plynem BF₃
- Neutronový počítač s elektrodami pokrytými borem
- Impulsní štěpná komora
- Neutronové ionizační komory
- Kopenzované neutronové komory
- Beta emisní detektory pro in core měření

- Proporcionální počítač plněný plynem BF₃
  - Impulsní detektor
  - Nejcitlivější detektor tepelných neutronů
  - V kovovém válci je isolovaně umístěna koaxiálně tenká sběrná elektroda
  - Válec je naplněn plynným fluoridem boritým o vhodném tlaku, samotný bor bývá pro zvýšení citlivosti čidla obohacen isotopem ¹⁰B

Princip činnosti

- Částice α i ionizovaný atom lithia ⁷Li vylétávající z místa srážky při reakci neutronu s borem ionizují na své dráze atomy plynu a vytvářejí statisíce iontových párů, jež urychlovány elektrickým polem mezi elektrodami vyvolávají další ionizaci a zesilují prvotní ionizaci
- Zesílení prvotní ionizace je žádoucí pro zvýšení velikosti pulsů
- Nábojový impuls iontů sebraných elektrodami (jsou-li pod napětím) vyvolá proudový impuls na přívodech elektrického proudu do detektoru a proudový impuls dále vyvolá napěťový impuls na zatěžovacím odporu v přívodu

- Četnost pulsů, jež je údajem o velikosti měřeného neutronového toku, závisí však do jisté míry i na velikosti napětí přiloženého k elektrodám čítače
- Výstupní impulsy před jejich čítáním je však možno podrobit ještě tzv. amplitudové diskriminaci, která lépe a ostřeji potlačí nepravé pulsy, pocházející od α, β, γ záření, nebo i od elektronického šumu
- □ Použití vhodné pro toky o hodnotě
  10⁻² až 10⁵ [n/cm²s]

- Neutronový počítač s elektrodami pokrytými borem
  - Podobný princip jako předešlý
  - Bór obohacený o ¹⁰B je však nanesen na povrchu jedné či obou elektrod k sobě obrácených
  - Plynovou náplň může tvořit jakýkoli inertní plyn
  - Má menší citlivost než předešlý
  - Je robustnější a má vyšší živostnost
  - Používají se pro detekci při spouštění
  - □ Pro rozsahy $(10^{-1}-10^5)$ [n/cm²s]

Impulsní štěpná komora

- Impulsní detektor
- Podobná konstrukce předešlému, elektrody jsou však pokryty štěpitelným materiálem (např. ²³⁵U či ²³⁹Pu)
- Použití tam, kde gama pozadí značně převyšuje neutronový tok (např. při znovunajíždění reaktoru po předchozím odstavení z velkého výkonu)
- Užití v systémech řízení reaktoru

□ Princip činnosti

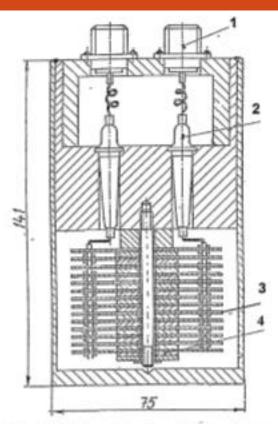
Detekované neutrony vyvolávají štěpení uranu a štěpné produkty, které jsou těžké, ionizované a nesou velkou energii, způsobují ionizaci plynu, jímž je komora naplněna, a to v řádově větší míře, než ostatní radioaktivní záření – veliká přednost (možno dosáhnout vysoké selektivity)

- Přirozenou vlastností impulsních štěpných komor je to, že spontánní štěpení uranu doprovázené emisí α částic způsobuje, že komora dává impulsy (menší amplitudy) i když se nenachází v prostředí s neutronovým nebo gama zářením
- Této vlastnosti lze jednoduše využít ke kontrole správné funkce jak komory, tak i připojené elektronické aparatury ještě před výskytem gama nebo neutronového toku v místě komory
- Konstrukcí čidla, tloušťkou vrstvy štěpitelného materiálu a volbou plynové náplně lze zvyšovat citlivost počítače

Neutronové ionizační komory

- Neutronové ionizační komory využívají opět některého z principů detekce neutronů již uvedených, tj. jaderné reakce na boru ¹⁰B nebo na uranu ²³⁵U
- Registruje se však ustálený ionizační proud tvořený spojitou kolekcí milionů emisních párů
- Vhodné pro měření vysokých neutronových toků
- Nelze u nich však rozlišit signál neutronového toku a gama pozadí (potlačení jiného radioaktivního záření lze dosáhnout stíněním čidla)

- Při jmenovitém výkonu reaktoru, kdy je neutronová složka ionizačního proudu o dva až tři řády vyšší, než příspěvek od gama, to takový problém však není
- Při nízkých tocích a výkonech pod 1% Nn (provozní spouštění, hluboká regulace výkonu) by docházelo k nepřijatelným chybám
- Použití v obvodech automatické regulace
- Velice spolehlivý detektor, a to i ve vysokých tocích
- $\square$ Rozsah toků 10^7 až 10^{11} [n/cm²s]

Obr. 19 Konstrukce štěpné komory

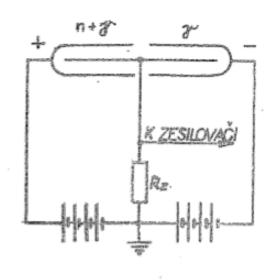
- 1- koaxiální konektor
- 2- skleněná průchodka
- 3- desky elektrod
- 4- keramické izolátory

Kompenzované neutronové komory

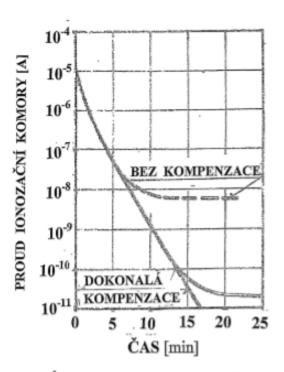
- Snaha o rozšíření použitelnosti neutronových ionizačních komor pro oblast středních a nižších toků i při přítomnosti reaktorového gama záření vedla k vývoji a konstrukci tzv. kompenzovaných neutronových komor
- Kompenzací zde rozumíme vyloučení, nebo alespoň podstatné potlačení vlivu gama záření na údaj komory
- Konstrukční spojení dvou identických komor

□ Princip činnosti

- Obě komory jsou stejně citlivé na záření gama, ale jen jedna je navíc opatřena na elektrodách povlakem boru ¹⁰B nebo ²³⁵U, takže současně měří i neutronový tok
- Obě komory mají společnou sběrnou elektrodu, ale jejích budící elektrody jsou připojeny k napětím různé (opačné) polarity, takže ve vnějším obvodu se jejich signály odčítají a na zatěžovací odpor se vede signál závislý jen na velikosti neutronového toku

Obr. 22 Schéma zapojení kompenzované ionizační komory

Obr. 23 Údaj kompenzované ionizační komory po zastavení reaktoru v závislosti na kompenzaci

- Čidlo tohoto typu je použito v modernizovaném Systému kontroly a řízení (SKŘ) jaderných reaktorů typu VVER v JE Dukovany jako čidlo pro najíždění a pro provoz při jmenovitém výkonu
- □ Při seřízené kompenzaci mají čidla měřící rozsah (10³ –10¹¹)[n/cm²s]
- □ Jejich elektrody jsou pokryty borem B¹⁰ o tloušťce 1mg/cm², náplň tvoří vodík s 1% helia o tlaku 1 bar.

Beta emisní detektory pro in core měření

- Velmi rozšířený typ detektoru
- Pro vnitroreaktorové měření
- Snadná konstrukce
  - Na drát z citlivé látky (emitor) přes vrstvu isolace je navlečen těsně tenký kovový (vodivý) plášť
- Problém s vyvedením signálu z AZ a vůbec z reaktoru
- □ Isolace (zejména Al₂O₃) má vysokou isolační pevnost do vysokých teplot a lze ji spolehlivě vyrobit i při malé tloušťce tím se dá vyrobit čidlo miniaturních rozměrů (průměr od ~ 1 mm, délky podle potřeby)
- Jako plášť čidla (je současně sběrnou elektrodou) se používá nejčastěji nerezavějící ocel

- Na jádro čidla (emitor) se vybírají látky s velkým účinným průřezem pro aktivační pohlcení, jejichž betaaktivní izotop má krátký poločas rozpadu, aby signál detektoru nevykazoval nepřijatelné zpoždění za průběhem velikosti neutronového toku (103Rh, 109Ag, 51V)
- Jsou používána k měřením uvnitř reaktoru a palivových kazet, kde jsou neutronové toky vysoké
- Zpoždění signálu detektoru za průběhem intenzity měřeného neutronového toku lze elektronicky odstranit

□ Princip činnosti:

- Pracují na principu aktivace určité (citlivé) látky cestou radiačního záchytu neutronů v měřeném poli
- Tato absorpce může být, ale také nemusí být, doprovázena okamžitým zářením α nebo γ, ale nás v tomto případě zajímá beta záření radioaktivního izotopu vzniklého aktivací citlivé látky, která se tím stává emitorem (emitující elektrodou)
- Fyzikálně tato beta aktivita je emisí elektronů o jisté energii, která umožňuje elektronům překonat bariéru eventuelního isolantu i odpudivý účinek napětí, které vzniká akumulací dopadajících elektronů na tzv. sběrné elektrodě